

[Hove Sørensen]

hvervsgren? Ja, det har vi med al ønskelig tydelighed set med hensyn til landbruget, hvor vi i mange år gjorde det attraktivt at investere i landbruget og give langt mere for landbrugsejendomme, end produktionen kunne bære, med det resultat, at priserne er steget til helt urealistiske højder. Det, vi frygter, er, at det samme sker inden for skovbruget, sådan at omkostningerne i skovbruget på den måde faktisk bliver meget større, end de ellers ville blive.

Som sagt har vi ikke noget imod at støtte skovbruget, men den støtte må være målrettet, sådan at vi yder støtten dér, hvor vi ønsker at fremme udviklingen. Men skattelettelser kan jo sammenlignes med, at vi sendte skovejerne en check på et eller andet beløb i støtte – der er i princippet ingen forskel – og så håber man på, at skovejeren går hen og gør, som vi ønsker at han skal gøre. Det svarer jo helt til den politik, regeringen fører: man deler penge ud med rund hånd til virksomhederne og håber på, at virksomhederne investerer sådan, at det bliver til fordel for samfundet. Men man har ingen garanti for, at det sker. Det kan undre mig noget, at borgerlige politikere, som for manges vedkommende formentlig har trådt deres barnesko i det private erhvervsliv, kan gå ind på sådan en tankegang, for der var vel ingen i det private erhvervsliv, der kunne tænke sig at investere i noget uden hele tiden at føre en løbende kontrol med, at den investering også giver det maksimale afkast. Det gør man ikke, når man sidder her i folketinget og bestemmer, hvordan tingene skal gøres; så håber man på, at vi når målet.

Jeg forstår det som sagt ikke. Når private virksomheder investerer og ønsker at få det maksimale afkast, ja, så kalder man det sund fornuft fra borgerligt hold, men når vi andre taler om, at vi skal styre investeringerne hen, hvor de giver det resultat, vi ønsker, ja, så kalder man det kapitalstyring og den rene, skære socialisme.

Jeg har ikke mange kommentarer til de enkelte ordførere ud over til hr. Arne Bjerregaard, som siger, at vi nok hellere så, at staten ejede alle skovene. Jeg vil sige, at havde vi fra det offentliges side midler til at overtage de skovarealer, hvor vi mener der skal gøres en særlig indsats, så ville jeg da meget gerne tilslutte mig det.

Glistrup (FP):

Ordførerens sidste sætning bekræfter, at der i hvert fald for nærværende er enighed om, at man ikke kan nå frem til den løsning, at det bliver staten, der kommer til at eje alle skove, for staten fattes penge. Derfor må vi leve en rum tid endnu med private skove, hvad vi bestemt ikke beklager på nogen måde i fremskridtspartiet.

Men i øvrigt var SF-indlægget så ganske tydeligt fejlsporet i sin argumentation, når man som en hovedhjørneste henviste til, hvor galt det var gået i landbruget. Det er jo netop, fordi man har socialiseret landbruget i det omfang, at man har begrænset købermulighederne, gjort landbruget til et lukket erhverv, hindret, at man kan drive landbrug i anpartsselskabsform eller aktieselskabsform. Derfor er ulykkerne kommet i landbruget. Derfor holdt den overførsel til skovbrugets problemer, som ordføreren ville bruge, ikke nogen som helst vegne.

Med en aktuel hentydning sagde man, at det at nedsætte skovejernes formueskat er som at sende ham en check og altså smide pengene aldeles vanvittigt ud. Det er ikke tilfældet på dette område, for man må stadig huske på, at skovejeren får i de mange år, hvor træerne gror op, ikke de kontante penge ud af sin skovdrift. Derfor er der en urimelighed i, at han skal belastes med en kraftig formueskat i de år, der forløber, hvor han er den, der bare venter på, at træerne bliver hugstmodne. Først når han fælder træerne, får han en indkomst. Den kan være større eller mindre, alt efter om det er gode år eller dårlige år. Konjunkturerne svinger som bekendt ganske kraftigt på træområdet. Hvor meget man i grunden får ud af det til sin tid, er der ingen, der kan forudsige. Ingen ved, hvad de ungtræer, der står ude i skoven i dag, eventuelt vil kunne indbringe i næste årtusinde. Men når det sker, så falder indkomstskatten efter de ganske almindelige regler.

Men at hævde, at man har en formue, der skal beskattes løbende, i skoven, det er endnu mere fiktivt, end når whiskybæltets SFere har den formue, at de får en tjenestemandspension udbetalt, hvis de oplever deres 70 års dag, eller hvornår de nu går på pension. De har denne meget betingede mulighed for at få en indkomstudbetaling, men SF er enig